

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ

A1. Στην παρουσίαση των όρων (ορισμών) να προσέξετε τα εξής: Αφού εντοπίσετε τις ορολογίες στο μυαλό σας, να φέρετε την έννοια στην πρώτη περίοδο ώστε να έχει τυπικό σχήμα ορισμού. Έπειτα, αν πρόκειται για κάποιο γεγονός ή για κάποια οργάνωση, να συμπεριλάβετε την ημερομηνία και τον τόπο (όπου αναφέρεται).

πχ. Προς το τέλος του Α' παγκοσμίου πολέμου ιδρύθηκε η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ) που συμπεριέλαβε κλαδικά και τοπικά σωματεία εξαιτίας των πιέσεων που δέχτηκε η ελληνική κοινωνία, της εμπλοκής της σε διεθνείς υποθέσεις και του αντίκτυπου της ρωσικής επανάστασης τα οποία οδήγησαν το εργατικό και το σοσιαλιστικό κίνημα σε ταχύτατη ωρίμανση.

Στον ορισμό της ΓΣΕΕ προσθέσαμε το «α' παγκοσμίου» καθώς ο χρόνος αναφέρεται παραπάνω, οπότε εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να τον επαναφέρουμε. Εξαιτίας αυτής της αλλαγής, ίσως χρειαστούν και κάποιες συντακτικές αλλαγές για να μην αλλοιώνεται το νόημα.

Υπάρχουν φυσικά και άλλου τύπου ορισμοί οι οποίοι περιγράφουν γενικότερα φαινόμενα οπότε δε χρειάζεται κάποια ημερομηνία ή τόπος πχ τα «Επάλληλα δικαιώματα επί της γης» ή «οι Εθνικές γαίες»

A2. Στην άσκηση αυτή συνήθως έχουμε να αντιμετωπίσουμε είτε αντιστοιχίσεις, είτε άσκηση πολλαπλών επιλογών, είτε Σωστό/ Λάθος. Να είστε προσεκτικοί και να ψιθυρίζετε μέσα σας πάντα τις ιστορικές γνώσεις που αφορούν αυτά που σας ζητούνται για να μην πέσετε σε κάποια «παγίδα».

B1/ B2. Μόλις διαβάσετε τις ερωτήσεις να εντοπίσετε στο μυαλό σας το χωρίο το οποίο απαντά ακριβώς στην ερώτηση. Αφού το εντοπίσετε να κοιτάξετε και στην

προηγούμενη ή στην επόμενη παράγραφο της επιλεχθείσας αν υπάρχουν χρήσιμες πληροφορίες. Έπειτα να ψάξετε σε ποιο άλλο σημείο του βιβλίου μπορεί να γίνεται λόγος για το ζήτημα που αφορά στην ερώτηση. **Μόνο αν έχει ΑΜΕΣΗ σχέση με τον πυρήνα της ερώτησης το εντάσσετε**, αλλιώς είναι περιττό και θα λειτουργήσει εναντίον.

Προσοχή: Αν ο πυρήνας της απάντησης βρίσκεται εντός μιας συγκεκριμένης παραγράφου και στην ίδια παράγραφο γίνεται λόγος για το ίδιο ζήτημα αλλά δεν απαντάνε οι υπόλοιπες πληροφορίες ακριβώς στο ερώτημα, **ΤΙΣ ΕΝΤΑΣΣΟΥΜΕ**. Κόβουμε πληροφορίες από την απάντηση μόνο αν τα άλλα στοιχεία της παραγράφου είναι άσχετα.

Πχ. Ποια η συμβολή της Τράπεζας της Ελλάδος στη βελτίωση της ελληνικής δημόσιας οικονομίας (1928-1932);

Απάντηση: Το 1927, με αφορμή το αίτημα της Ελλάδας στην Κοινωνία των Εθνών για παροχή πρόσθετου δανείου, τέθηκε το ζήτημα της δημιουργίας μιας κεντρικής κρατικής τράπεζας, που θα αναλάμβανε τη διαχείριση των χρεών, την έκδοση χαρτονομίσματος και την ενιαία εφαρμογή της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής. Παρά τις αντιδράσεις της Εθνικής Τράπεζας και κάτω από την πίεση των ξένων συμβούλων, το Μάιο του 1927 ιδρύθηκε η Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία άρχισε τη λειτουργία της ένα χρόνο αργότερα. Πολύ γρήγορα πέτυχε σταθερές ισοτιμίες της δραχμής με τα ξένα νομίσματα, στηρίζοντας την έκδοση χαρτονομίσματος στα αποθέματά της σε χρυσό και συναλλάγμα και εξασφαλίζοντας τη μετατρεψιμότητα του εθνικού νομίσματος σε χρυσό. Η επιτυχία αυτή οδήγησε τα δημόσια οικονομικά σε περίοδο ευφορίας, βελτίωσε την πιστοληπτική ικανότητα του κράτους, ενίσχυσε την εισροή συναλλάγματος και τις επενδύσεις και προκάλεσε μία ισχυρή δυναμική που επέτρεψε τις σημαντικές πολιτικές, θεσμικές και οικονομικές πρωτοβουλίες της τελευταίας κυβέρνησης του Ελευθερίου Βενιζέλου (1928-1932). Η περίοδος αυτή κράτησε μέχρι τις αρχές του 1932, οπότε εκδηλώθηκαν στη χώρα οι συνέπειες της μεγάλης οικονομικής κρίσης, που ξεκίνησε από τη Νέα Υόρκη το 1929.

Τα υπογραμμισμένα δεν αφορούν τον πυρήνα της ερώτησης. Αλλά είναι απαραίτητα για να στηρίξουν τις παρακάτω πληροφορίες- πυρήνα της απάντησης, κάνοντάς τις περισσότερο κατανοητές.

Γ1/ Δ1. (πηγές)

Αρχικά διαβάζουμε τι μας ζητείται στην εκφώνηση. Στο μυαλό μας την αντιμετωπίζουμε ως απλή ερώτηση. Επιλέγουμε το κατάλληλο χωρίο. Αν υπάρχουν υποερωτήματα (α, β, γ) κάνουμε το ίδιο σε όλα.

Έπειτα πάμε στις πηγές. Τις διαβάζουμε καλά για να τις κατανοήσουμε. Αν υπάρχουν υποερωτήματα, χωρίζουμε τις πληροφορίες των πηγών σε α, β, γ, ανάλογα με το περιεχόμενό τους. Αν δεν υπάρχουν υποερωτήματα πάμε κατευθείαν στην επόμενη κίνηση.

Έχοντας στο μυαλό τις ιστορικές γνώσεις και τις πηγές που μας χρειάζονται, αρχίζουμε και συνδυάζουμε τις μεταξύ τους πληροφορίες. Τις συνδυάζουμε είτε χρονικά (το πιο παλιό γεγονός πρώτα και μετά το πιο νέο) ή αξιολογικά (αν πρόκειται για γενικότερα ζητήματα/ καταστάσεις, τις τοποθετούμε με βάση το σημαντικότερο για μας και την κοινή λογική). Αφού εντάξουμε τις ιστορικές γνώσεις εντός των πηγών ανάλογα με το περιεχόμενό τους- όπως προείπαμε- ξεκινάμε να γράφουμε.

- Γράφουμε τις πηγές με τον δικό μας τρόπο (δεν αντιγράφουμε απλώς την πηγή) ώστε να δείξουμε ότι την έχουμε κατανοήσει.
- Μπορούμε να τονίσουμε στοιχεία που θεωρούμε σημαντικά και αφορούν τον πυρήνα της απάντησης, ενώ άλλα στοιχεία δευτερεύοντα μπορούμε απλώς να τα αναφέρουμε. **Αλλά δεν πετάμε πληροφορίες**, όλες είναι απαραίτητες.
- Όταν εισάγουμε μια πηγή στο διαγώνισμά μας, αναφέρουμε τον συγγραφέα και τον τύπο της πηγής (πρωτογενής, δευτερογενής κτλ). Επίσης μπορούμε να σχολιάσουμε τη σχέση των πηγών με τις ιστορικές γνώσεις μας (αν επιβεβαιώνονται, αν αντιτίθενται κτλ).
- Αν αφορά η πηγή συγκρίσεις (κομμάτων, προσώπων κτλ) μπορούμε μετά την παράθεση των στοιχείων από το βιβλίο και τις πηγές να θέσουμε και τη δική μας άποψη σε μια μικρή παράγραφο της τάξεως των δυο- τριών γραμμών.
- Αν μπει κάποια εικόνα, τότε πρέπει αρχικά να την περιγράψουμε. Να αναφέρουμε όλες τις αναφορές που περιέχει ή τη λεζάντα – αν υπάρχει- να αποκωδικοποιήσουμε όλους τους συμβολισμούς της και να τους σχολιάσουμε. Στο σχολιασμό μπορούν να βοηθήσουν και οι ιστορικές μας γνώσεις- αν υπάρχουν κάποιες που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη εικόνα.